

[Forsvarsministeren.]

direkte i hjemmeværnet, og anbefalede i den henseende en ændring. Jeg vil gerne allerede her på forhånd advare meget imod, at man ændrer grundlaget for den frivillige luftmeldtjenestes tilknytning til hjemmeværnet. Det er vel også det ærede medlem bekendt fra de forhandlinger, der blev ført i 1951, både i begyndelsen og i slutningen af året, at hele dette spørgsmål om den frivillige luftmeldtjeneste, der så intimt er knyttet til opbygningen af varslings-tjenesten for det danske flyvevåben, har været et meget ømtåligt problem. Jeg vil i hvert fald ikke være med til at tage ansvaret for ved gennemførelse af sådanne bestemmelser at åbne risiko for, at hele den frivillige luftmeldtjeneste bliver slået i stumper og stykker. Den ordning, der foreslås her, kan bæres af den frivillige luftmeldtjeneste; men jeg tror, at en ændring, som gik ud på, at man stillede visse bestemte krav til denne kategori af luftmeldtjenesten — krav, der enten gik i retning af, at man skulle gå ind i en bestemt organisation eller at man ikke skulle knyttes direkte, som det her er foreslået, til det bestemte værn —, ville betyde, at man lagde dynamit under den frivillige luftmeldtjeneste, og det er noget, som jeg i hvert fald for mig vedkommende ikke turde tage ansvaret for på nærværende tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen knyttede forskellige bemærkninger af syrlig karakter til dette forslag, og det er der ikke noget mærkeligt i. Det ærede medlem tager imidlertid fejl, når han mener, at der i dette forslag er tale om at oprette en hel masse nye regionsstabe. Hvis det ærede medlem havde læst den gældende lovs § 8, som der her foreslås en ændring til, ville det ærede medlem se, at disse stabe allerede eksisterer, og at det, der sker, bare er dette, at man har formuleret bestemmelsen på en efter min mening bedre måde, idet man i øvrigt uden at gå i detaljer har angivet, hvorledes disse stabe skal sammensættes.

Det ærede medlem harcellerede over de 20 mill. kr., der er afsat til driftsudgifter pr. år, og bevillingen på de 25 mill. kr. over 5 år til anskaffelser af forskellig art til hjemmeværnet. Jeg vil gerne på denne foranledning minde om, at der i 1948 blev stillet en bevilling på 50 mill. kr. til rådighed. Af denne bevilling er der til uniformer til hjemmeværnet brugt 10,4 mill. kr. Desuden ligger der for øjeblikket, dels i finansudvalget, dels i finansministeriet, et par forslag fra forsvarsministeriet om yderligere

udnyttelse af denne bevilling på forskellige områder, og disse udgifter skal efter de forslag, der er stillet fra forsvarsministeriets side, afholdes af den gamle bevilling; yderligere udgifter må afholdes af den nye bevilling, der søges ved det her fremsatte lovforslag.

Det ærede medlem var forskrækket over udsigten til, at man måske skulle købe våben til hjemmeværnet; men det er virkelig noget, man godt kan blive udsat for. Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at i henhold til de tilsagn, vi har fået på våbenhjælp fra De Forenede Stater, vil de leverancer, der er stillet i udsigt indtil 1953, andrage stærkt op imod 2½ milliard kr., hvad der jo siger noget om de valutabeløb, der i de forløbne år er sparet her i landet ved opbygningen af vort forsvar. Uanset at vi til udrustning af vore tre værn får disse meget store beløb tilstillet — naturligvis under forudsætning af, at vi også på vort eget område yder, hvad der er naturligt og rimeligt —, er det dog ikke sådan, at der ikke kan være behov for køb på forskellige områder både til selve værnene og til hjemmeværnet; det er der i høj grad tale om. F. eks. har vi jo ved en bevilling, givet af finansudvalget, bestilt en natjagereskadrille fra England til luftvåbnet; udgiften hertil udredes ganske på normal vis af den danske stat. Der kan blive tale om andre køb både indenfor værnene og indenfor hjemmeværnet til supplerende af våbenbeholdninger indenfor de områder, som våbenhjælpen nu engang omfatter.

Når det ærede medlem hr. Johs. Christiansen anbefalede mig at skride til en gradvis afvikling af hjemmeværnet og i stedet for bygge på det lokalforsvar, der er gennemført i den nye forsvarsordning, skal jeg sige, at denne henstilling kan jeg for nærværende ikke tage imod. Jeg vil tværtimod mene, at hjemmeværnet, efterhånden som det udvikler sig, og efterhånden som de mangler, der har været i uddannelsen og med hensyn til forsyninger, afhjælpes gennem instruktører og gennem bedre forsyninger og andet, vil blive stadig fastere forankret i den danske befolkning. Mangler har der jo været i de første år, hjemmeværnsordningen har bestået, men de er afhjulpes i betydelig grad i 1951; men jeg vil mene, at efterhånden som hjemmeværnet udfolder sig — dette værn, der står den danske befolkning nærmest af alt, hvad der har med forsvar at gøre —, vil det dag for dag og måned for måned blive langt stærkere forankret i den danske befolkning. Jeg vil håbe på, at man her kan få en sund